

FERAHNÂK İLÂHI

(Dahilek yâ Resûllah!..)

Güfte: Yâman Dede
Beste: C. Tanrikorur

Düyük /)
(= 144)

- (1) Gönül hün_ol_ du şev- kin-den boyan_ dim yâ Resûl _ al- lah
 (2) Yanan kal_be de vâ- sin sen bulun_ maz bir sîfâ - sin sen
 3. Gülac_maz çag_la yan akmaz İlâ_ hî nû_ runol_ mazsa
 4. Erit can_lar o gül- bû_ yi revan_bah_şin hevâ_ sin dan
 (5) Susuz kal_sam yanana çöl_ler_ de can ver_sem e_lem duymam
 6. Nedev_let_tir yumup as_kin_ la göz, râ_hün_da can vermek
 (7) Boyun büktüm peri_ şâ_nim buder_din sen_de ted_ bî_ ri

- (1) Nasıl bil_mem bunî râ_na dayan_dum yâ Resûl _ al- lah
 (2) Mu'az_zam bir sehâ- sin sen diler_ sen rû_nümâ_ sin sen
 3. Söner â_lem nefes kal maz felek man_zû_ runol_ mazsa
 4. Güneş tit_rer yanar dî_dâ_ rının bak/ih_ ti râ_ sin dan
 (5) Yanar_dag_lar yanar bağ_nım_da um_man_lar_da nem duymam
 6. Nasib_ol_maz müsul_tâ_nım harem_gâ_hün_da can vermek
 (7) Lebim kav_rul_duâ_ tesin den döner pâ_yin_de tez_ki_ri

- (1) Ezel bez_min_ de bir din_mez figan dim yâ Resûl _ al- lah
 (2) Habî_ bi Kib_ riyâ_ sin sen Muhammed Mus-tafâ_ sin sen
 3. Firâk_ ağ_lar visâl_ ağ_lar ezel mes rû_ runol_ mazsa
 4. Perî_ san bir niyâz in_ler hayâ_tin mün_tehâ_ sin dan
 (5) Alev_ier yağ_sagök_iер den ve ben massey_lesem duymam
 6. Söner_ken göz_lerim / â_sân_o lur â_hün_dacan vermek
 (7) Nedem gön_lün murâd_ ey_ier_ setal_tîfey_le Kit_mi_ ri

Cemâ_ lin_le ferah_nâk_et ki yan_ dim yâ Resûl _ al- lah

Pahim Al-lah seffik_ Al-lah dahi_ lek yâ Resûl _ al- lah

(son)

DAHÎLEK YÂ RESÛLALLAH!..

Gönül hûn oldu şevkinden boyandım yâ Resûlallah
Nasıl bilmem bu nîrâna dayandım yâ Resûlallah
Ezel bezminde bir dinmez figandım yâ Resûlallah
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Yanan kalbe devâsin sen, bulunmaz bir şifâsin sen
Mu'azzam bir sefâsin sen, dilersen rûnûmâsin sen
Habîb-i Kibriyâ'sın sen, Muhammed Mustafâ'sın sen
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Gül açmaz, çağlayan akmaz, İlâhî nûrun olmazsa
Söner âlem, nefes kalmaz, felek manzûrun olmazsa
Firâk ağlar, visâl ağlar, ezel mesrûrun olmazsa
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Erir canlar o gül büy-i revân bahşın hevâsından
Güneş titrer, yanar dîdarının bak ihtiâsından
Perişan bir niyâz inler hayatın müntehâsına
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Susuz kalsam yanan çölleerde can versem elem duymam
Yanar dağlar, yanar bağrimda ummanılar da nem duymam
Alevler yağsa göklerden ve ben masseylesem duymam
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Ne devlettir yumup aşkinla göz, râhında can vermek
Nasîb olmaz mı sultânım, haremgâhında can vermek
Sönerken gözlerim âsân olur âhindâ can vermek
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah

Boyun büktüm, perişânım bu derdin sende tedbîri
Lebim kavruldu âteşinden döner pâyinde tezkîri
Ne dem gönlün murâd eylerse tâtil eyle Kîtmîri
Cemâlinle ferâhnâk et ki yandım yâ Resûlallah